

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 3. juni 2026 blev i sag nr. 105224:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Aros Forsikring
Viby Ringvej 4
8260 Viby J

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har retshjælpforsikring. I klageskema af 26/1 2026 til nævnet har klageren bl.a. anført:

"Jeg blev i juni 2021 bidt af en hund og har siden oplevet psykiske gener. AES vurderede mit varige mén til 5 %. Ankenævnet for Forsikring tiltrådte denne vurdering to gange. Trods dette har Aros Forsikring nægtet udbetaling, og ved tredje behandling gav nævnet selskabet medhold. Jeg har søgt retshjælpsdækning til domstolsprøvelse, men Aros har afvist med henvisning til manglende rimelig grund. Jeg mener, at sagen bør kunne behandles som småsag og opfylder betingelserne for retshjælp.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Jeg ønsker, at Aros Forsikring omgør deres afslag på retshjælpsdækning i sag nr. ... Jeg mener, at der er rimelig grund til at indbringe sagen for domstolene. Da jeg har fået medhold 2 gange og først 3 gang får aros medhold"

Selskabet har den 5/2 2026 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Aros Forsikring har den 10. november 2025 afvist at bevillige retshjælp til en retssag mod Aros Forsikring med den begrundelse, at der ikke er rimelig grund til at indbringe tvisten for domstolene.

Der er klaget til Aros Forsikring over afvisningen henholdsvis den 12. november 2025 og den 14. november 2025. Aros Forsikring har i denne forbindelse fastholdt afvisningen den 4. december 2025.

Twisten mellem parterne omhandler således, om Aros Forsikring har været berettiget til at afvise retshjælp med henvisning til, at der ikke er rimelig grund til proces.

Aros Forsikrings bemærkninger fremsendes hermed.

Forløbet og tvisten i ulykkessagen

Aros Forsikring modtog den 10. juni 2021 en anmeldelse fra klager på ulykkesforsikringen (bilag 1). Klager anmeldte, at han den 9. juni 2021 var blevet bidt i armen af en hund.

Der var ikke nævnt psykiske gener i klagers anmeldelse af personskaden.

Det var først i forbindelse med Aros Forsikrings proaktive opfølgning på sagen, at klager ved e-mail af 27. juni 2022 (bilag 2) nævnte noget om psykiske gener. Det fremgår af den pågældende e-mail, at arret mindede ham om hændelsen hver eneste dag, og at klager blev forskrækket, hvis en hund gøede, og at han måske havde fået 'mini- PTSD', ligesom han angav, at det var vanvittigt ubehageligt at rende rundt og være på vagt hele tiden.

Det bemærkes, at klager på intet tidspunkt frem til den 27. juni 2022 havde nævnt psykiske gener over for selskabet, hvilket heller ikke havde været nævnt hos egen læge trods flere lægebesøg henholdsvis den 21. juni 2021, den 1. september 2021 og den 22. september 2022. De lægelige akter er vedhæftet som bilag 3, bilag 4 og bilag 5.

Aros Forsikring vurderede – efter drøftelse af sagen med egen lægekonsulent – det varige mén til under 5 %. Der henvises til bilag 6.

Forsikringstager var uenig i fastsættelsen af méngraden. Aros Forsikring fremsendte herefter sagen til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring den 7. oktober 2022, som afgav en udtalelse den 11. marts 2025 (bilag 7). Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderede, at det samlede varige mén udgjorde 5 %, hvoraf 3 % udgjorde vansir og 2 % udgjorde psykisk mén. Der blev for så vidt angår det psykiske mén lagt vægt på, at det var '*medicinsk plausibelt*', at klager ikke havde henvendt sig til læge med dette problem.

Aros Forsikring må hertil bemærke, at beviskravet i en privat ulykkessag er **overvejende sandsynligt**, og at klager ikke har løftet denne bevisbyrde i kraft af formuleringen '*medicinsk plausibelt*'. Strakssymptomer om psykiske gener er med andre ord ikke godtgjort af klager.

Aros Forsikring må også bemærke, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har vurderet, at der kan gives 2 % tillæg til det varige mén for at have angst for hunde, men generne er beskrevet som 'mini-PTSD' og 'at være på vagt hele tiden', og den manglende lægekontakt forekommer uforeneligt med de angivne geners karakter.

Aros Forsikring er således ikke enig i, at klager har godtgjort et varigt psykisk mén efter hundebid- det, hvorfor det samlede varige mén efter hændelsen ikke kan løftes op på mindst 5 %.

På denne baggrund anmodede Aros Forsikring da også Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om at revurdere sagen (bilag 9).

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fastholdt imidlertid deres vurdering og fastholdt, at der er dokumenteret ikke blot medicinsk men også juridisk årsagssammenhæng mellem hændelsen og de psykiske gener i form af at være bange for hunde. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har ikke forelagt Aros Forsikrings' bemærkninger for de interne læger trods opfordring hertil.

Aros Forsikring fastholdt, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke havde afgjort sagen korrekt efter de bevisbyrderegler, der gælder for privat ulykkessager, hvorfor Aros Forsikring fastholdt over for klager, at der ikke kunne udbetales godtgørelse for varigt mén.

På den baggrund indbragte klager sagen for Ankenævnet for Forsikring, der ved afgørelse af 22. oktober 2025 **gav selskabet medhold i**, at der ikke var dokumenteret et psykisk mén, idet der ikke var fremlagt tidsnære oplysninger om psykiske gener som følge af hundebiddet (bilag 10).

Aros Forsikring er enig i ankenævnets materielle afgørelse af ulykkessagen, herunder tilsidesættelsen af udtalelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Udviklingen i klagers psykiske gener

Klager anførte oprindeligt i e-mail af 27. juni 2022, jf. bilag 2, at han blev forskrækket, hvis en hund gøede, og at han måske havde fået 'mini-PTSD', ligesom han angav, at det var ubehageligt at rende rundt og være på vagt hele tiden.

Aros Forsikring skal ikke undlade at bemærke, at klager i sin klage af 14. november 2025, jf. bilag 11, over afvisning på dækning på retshjælpsforsikringen har anført, at han gradvist har fået psykiske gener, som nu omfatter følgende:

- Angstreaktioner ved syn og lyd af hunde
- Utryghed i trafikken og generel vagtsomhed
- Flashbacks til hændelsen
- Overreaktion på høje eller pludselige lyde
- Søvnforstyrrelser
- Koncentrationsbesvær i arbejdssituationer
- Social tilbagetrækning
- Markant øget emotionel sårbarhed med pludselig gråd – fx ved tv-indslag eller taler
- Manglende seksuel lyst

Ifølge klagers e-mail påvirker generne ham betydeligt i hverdagen i en sådan grad, at hans funktionsniveau også er blevet påvirket.

Disse gener er først angivet i forbindelse med uenigheden i denne retshjælpssag og har således ikke været gjort gældende tidligere. Aros Forsikring må hertil understrege, at generne nu har ændret karakter, og at der er tale om væsentligt flere og værre gener end først angivet. Aros Forsikring må også understrege, at de nye gener først er beskrevet **over 4 år efter hændelsen**.

Bevisbyrden for årsagssammenhæng mellem den anmeldte hændelse og de beskrevne gener kan ikke løftes for klager, idet der på intet tidspunkt er nævnt gener i de lægelige akter, hvilket ikke er foreneligt med de angivne geners karakter og indvirkning på klagers funktionsniveau.

Nærmere om rimelig grund betragtninger

Det skal indledende nævnes, at det er én af retshjælpsvilkårenes grundlæggende betingelser for dækning, at der er rimelig grund til at indbringe tvisten for domstolene, jf. vilkårenes punkt. 3.2 (bilag 12).

Hertil skal Aros Forsikring understrege, at denne grundlæggende betingelse ikke er opfyldt.

Klager ansøgte den 5. november 2025 om retshjælpsdækning (bilag 13).

Aros Forsikring afviste den 10. november 2025 at bevilge retshjælp (bilag 14). I den forbindelse lagde Aros Forsikring særligt vægt på, at klager **ikke** havde fået medhold i ulykkessagen ved Ankenævnet for Forsikring.

Klager påklagede afvisningen til Aros Forsikring henholdsvis den 12. november 2025 og den 14. november 2025. Der henvises til bilag 15 og bilag 16.

Aros Forsikring har i denne forbindelse fastholdt afvisningen den 4. december 2025 (bilag 17).

Det er sædvanlig praksis, at hvis en klager har tabt en sag i et ankenævn eller hos en offentlig myndighed, så skal klageren fremlægge dokumentation for, at en domstol vil komme til et andet resultat end ankenævnet hhv. den offentlige myndighed.

Det må fremhæves, at klager ikke har løftet bevisbyrden i kraft af formuleringen 'det virker medicinsk plausibelt' i Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse af 11. marts 2025. Der er således ingen lægelige eller juridiske argumenter for at statuere årsagssammenhæng.

Aros Forsikring bemærker, at klager ikke har fremlagt nye væsentlige oplysninger, herunder lægelig dokumentation for sine psykiske gener siden Ankenævnet for Forsikrings afgørelse i ulykkessagen. Der er således til stadighed ikke lægelig dokumentation for de psykiske gener.

I en retssag er det sagsøger, der skal løfte bevisbyrden for årsagssammenhængen. Klager skal således gennem bevisførelse kunne dokumentere, at de psykiske gener med **overvejende grad af sandsynlighed (mere end 50 %)** skyldes hændelsen, og i den forbindelse at der foreligger straks- og brosymptomer. Denne bevisbyrde kan ikke løftes uden lægelig dokumentation for psykiske gener.

Der er i øvrigt ikke nærmere redegjort for, hvilke beviser der ønskes ført for at kunne løfte bevisbyrden under en retssag mod selskabet. Så meget desto mindre er der grund til at føre en sag.

Samlet set fastholder selskabet således, at der ikke er rimelig grund til at indbringe sagen for domstolene, da der ikke er udsigt til, at klager vil få medhold i sin sag.

Afslutningsvis vil Aros Forsikring italesætte for nævnet, at hvis klager stævner og indhenter en udtalelse fra Retslægerådet, der – mod forventning – statuerer årsagssammenhæng, at så vil selskabet selvfølgelig revurdere sit afslag på retshjælpsdækning til retssagen (og dette i sagens natur gældende fra sagsanlæg)."

Klageren har i kommentar af 9/3 2026 til nævnet bl.a. anført:

"Selskabet begrundet afslaget på retshjælpsdækning med, at der ikke skulle være rimelig grund til at indbringe sagen for domstolene. Dette bestrider jeg.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES) har i sin udtalelse vurderet, at mit samlede varige mén udgør 5 %, herunder et tillæg for psykiske gener i form af angst for hunde. AES har samtidig vurderet, at der er både medicinsk og juridisk årsagssammenhæng mellem ulykken og de beskrevne gener.

Det fremgår endvidere af sagens materiale, at Aros Forsikring selv anmodede AES om at revurdere sagen. Efter denne gennemgang fastholdt AES sin vurdering af et samlet varigt mén på 5 %. Der foreligger således en uafhængig faglig vurdering, som er fastholdt efter genvurdering.

Det forhold, at AES finder årsagssammenhæng sandsynlig, viser efter min opfattelse netop, at der foreligger en reel faglig og juridisk uenighed i sagen. Denne uenighed er efter min opfattelse tilstrækkelig til at opfylde betingelsen om 'rimelig grund' til at få spørgsmålet prøvet ved domstolene.

Aros Forsikring lægger i sit partsindlæg afgørende vægt på, at der ikke foreligger tidsnær lægelig dokumentation for psykiske gener. Jeg bemærker imidlertid, at AES udtrykkeligt har anført, at det er medicinsk plausibelt, at en person ikke nødvendigvis søger læge for denne type psykiske reaktioner. Det kan derfor ikke i sig selv udelukke, at generne er opstået som følge af hændelsen.

Jeg bemærker endvidere, at mine psykiske symptomer er udviklet gradvist efter hændelsen. Det er almindeligt, at psykiske reaktioner på traumatiske hændelser først erkendes eller forværres over tid. Dette ændrer efter min opfattelse ikke ved den mulige årsagssammenhæng.

Sagen vedrører en tvist af begrænset økonomisk størrelse, som vil kunne behandles efter reglerne om småsager ved domstolene. Jeg finder derfor ikke grundlag for at antage, at sagen på forhånd er uden rimelig udsigt til at kunne føre til et andet resultat ved domstolene.

På denne baggrund fastholder jeg min klage over Aros Forsikrings afslag på retshjælpsdækning."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor. Det fremgår af nævnets kendelse 103720 af 22/10 2025:

"Nævnet udtaler:

Klager anmeldte, at han den 9/6 2021 blev bidt af en hund i venstre underarm. Selskabet har afvist dækning med henvisning til, at klageren ikke har bevist årsagssammenhængen mellem hændelsen og klagerens psykiske mén, idet der ikke er dokumenteret straks- og brosymptomer. Klageren ønsker, at selskabet anerkender Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vurdering af méngraden på samlet 5 % som følge af hændelsen.

Klageren har anført, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring både i udtalelsen og i revurderingen er kommet frem til, at klageren har et samlet varigt mén på 5 % bestående af fysiske mén (ar og nervegener) og psykiske mén (angst for hunde). Klageren har anført, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings lægekonsulenter har vurderet, at der er rimelig sandsynlig sammenhæng mellem hændelsen og angsten for hunde, selvom klageren ikke har dokumenteret de psykiske gener i tidsnær

sammenhæng med hændelsen. Klagerne har anført, at modpartens ansvarsforsikringsselskab har fulgt Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vurdering. Klageren har anført, at han er fra en generation, hvor det ikke er almindeligt at søge psykologhjælp, og at selskabet i øvrigt har afvist klagerens tilbud om at lade sig vurdere af en psykolog.

Selskabet har anført, at der i de tidsnære lægelige bilag ikke er oplysninger om en psykisk påvirkning, og at den første omtale af psykiske gener er i klagerens mail til selskabet af 27/6 2022. Selskabet har anført, at 'en mail til sit forsikringsselskab ikke har nogen bevisværdi i en privat ulykkessag og ikke kan sidestilles med et lægeligt notat'. Selskabet har anført, at klageren ikke i skadeanmeldelsen har angivet, at han fik psykiske gener af hændelsen, selvom det er sædvanligt, at kunderne nævner både fysiske og psykiske gener i en skadesanmeldelse. Selskabet har anført, at de psykiske gener ikke har været kontinuerlige fra skadetidspunktet og til nu, og at der har været flere perioder på over et år, hvor klageren ikke har klaget over de psykiske gener. Selskabet har anført, at selskabet og selskabets lægekonsulent ikke er enige i, at klageren har godtgjort et varigt psykisk mén efter hundebidde, hvorfor det samlede varige mén efter hændelsen ikke kan løftes op på 5 % som angivet af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Selskabet har anført, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke har afgjort sagen korrekt efter de bevisbyrderegler, der gælder for en privat ulykkessag. Beviskravet i en privat ulykkessag er overvejende sandsynligt, hvilket speciallægen i psykiatri, der ifølge de interne lægeark fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har deltaget i vurderingen af sagen, ikke tillægger vægt i sin vurdering. De tre andre lægekonsulenter har speciale i ortopædkirurgi, og at der ikke fremgår 'stærke lægelige argumenter'. Selskabet har anført, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke har ville forelægge selskabets kritik til lægekonsulenterne. Selskabet har anført, at klageren ikke har opfyldt tabsbegrænsningspligten, idet klageren ikke har opsøgt egen læge eller anden relevant behandler, og at det er uvist om klagerens gener kunne have været behandlet. Selskabet har anført, at modpartens ansvarsforsikringsselskabs vurdering ikke kan føre til et andet resultat, idet ansvarsforsikringsselskabet har afgjort sagen efter erstatningsansvarsloven, som selskabet ikke er bundet af.

Det fremgår af skadestueepikrise af 9/6 2021, at klageren 'blev bidt i ve. arm af en hund i morges kl. 7.30 under en løbetur, været velbefindende lige siden. Ingen oplevelse af føleforstyrrelse el. kraftnedsættelse i arm. Let blødning ... På ve. arm ses åben tværgående sår svarende til den proksimale side af underarm udgående fra laterale epikondyl. 10 cm langt. Der kan ses ned til underliggende muskulatur, som er intakt'.

Det fremgår af skadeanmeldelse af udateret dato, at klageren blev 'angrebet af hund der bed mig i venstre underarm ... Hvor på kroppen er der sket skade?: Venstre underarm'.

Det fremgår af mail fra klageren til modpartens ansvarsforsikringsselskab, som selskabet modtog sammen med skadeanmeldelsen af udateret dato, at klageren 'ser i god tid at der kommer en hund og ejer imod mig og trækker ekstra til højre, det samme gør hundeføreren. hun kan dog ikke holde sin hund der springer op og bider mig i venstre underarm. Jeg kigger på bidet og bliver temmelig forskrækket. Tager min højre hånd og holder over biddet, hvorefter jeg sætter i løb mod min bolig for at ringe 112 ... Vi er tilbage fra skadestuen kl. 12 temmelig rystet, hviler jeg mig lidt, hvorefter vi går op til apoteket efter pencilen der er blevet ordineret. På tilbagevejen går vi forbi hundeejeren ... og fortæller ham hvad politiet sagde til mig. Forsikringsmæssigt havde en politianmeldelse ingen betydning, men ville give dem en bøde på 5000 og hunden vil højst sandsynligt blive beordret aflivet. Derfor siger jeg til [hundeejeren] at jeg ikke vil anmelde det hvis de aflivede deres hund. Det kunne om ingen omstændighed komme på tale. Så vi endte med at jeg skulle

anmelde det, som sagt så gjort ... Mine forhåbninger til dette er jeg får en eller anden erstatning for varig men Ar på underarm ... Og at Hunden bliver aflivet så dette ikke gentager sig. Hvem ved næste gang er det måske et barn. Jeg har heller ikke lyst at møde denne hund igen i mit kvarter. Det er efter min mening det eneste rigtige at gøre. Snart ved hele kvarteret det og de må være ubehageligt at gå tur med sin hund ...'.

Det fremgår af journal fra klagerens læge af 22/9 2021, at klageren har 'arvæv efter hundebid. Lokaliseret til ve underarm. Det er tværgående. Det er fortykket væv. Der er ømhed når man trykker ind i arret. Arret er fortykket og generende. Det er 8 cm langt. Op til 2 cm tykt hvor det er bredest. Ønsker vurdering ift evt revurdering af år da det er generende for patienten'.

Det fremgår af mail fra klageren til selskabet af 27/6 2022, at klageren 'har fået et kæmpe ar der sidder på min venstre underarm og minder mig om hændelsen hver eneste dag. Arret er tykt og grimt, og huden omkring summer, klør, og er delvist følelsesløs, ca.30 cm omkreds. Ved stød ind på arret gør det frygteligt ondt. Jeg har fået en henvisning til en undersøgelse, hvor det skal vurderes hvorvidt mit ar kan fjernes. Jeg har altid selv haft hund, på nær de sidst 2 år, hvorfor jeg også altid har betragtet mig selv som værende hundeelsker og kender. Desværre er jeg ikke længere den samme overfor hunde. Jeg bliver forskrækket hvis en hund gør, fx bag en hæk, og jeg vælger at gå den anden vej hvis jeg ser en [race af hund]. Om det er en mini-PTSD og om det lige pludselig bliver være, ja det jo ikke til at vide, men en ting er sikkert; det er vanvittigt ubehageligt at rende rundt og være på vagt hele tiden'.

Det fremgår af journal fra privathospitalet af 19/7 2022, at klageren har 'et ar, som er en anelse fortykket og rødligt. Patienten angiver, at arret stadigvæk klør af og til. Der ses stikmærker efter suturering. Ingen indtrækning ... I bund og grund et fint ar, som stadigvæk er umodent. Patienten ønsker arret fjernet. Jeg fortæller at det selvfølgelig ikke kan lade sig gøre og at man ved arkorrektion kan fjerne det gamle ar og lave et nyt ar. Det jeg anbefaler patienten er, at vente 1 år til 1½ og hvis arret stadigvæk ikke er pænt nok og stadigvæk lidt for tydelig, så kan der foretages laser på arret'.

Det fremgår af mail fra klageren til selskabet af 19/7 2022, at klageren oplyser, at plastikkirurgien 'vil ikke være i stand til at forbedre arret. Så jeg må lære at leve med det, og blive mindet om Hundeangrebet /biddet hver gang jeg ser det'.

Det fremgår af mail fra klageren til selskabet af 15/9 2022, at klagerens ar 'er 8 cm. lang og 2 cm bred ved det store sting. Armen er fuld funktionsdygtig. ... Mine fysiske men er følgende: Kløen. Øm ved fx stød ind på det. Sovende hud i omkreds af 10 cm. Mine psykiske men er følgende: Bliver konstant mindet om episoden. Når jeg ser på det. Når det klør. Når det er ømt. Når huden sover. Jeg er bange for hunde nu, og derfor ikke rart at blive mindet om episoden mange gange hver eneste dag'.

Det fremgår af mail fra selskabets lægekonsulent til medarbejder i det indklagede selskab af 22/9 2022, at 'Vi ved hvilken skade der er opstået på den ve underarm ved albuen og det er syet sammen og er givetvis helet. Han er set af speciallæge i plastikkirurgi 19/7-2022 og der er her beskrevet et ar der er noget bredt og let lejlighedsvist kløende. Ud fra beskrivelsen er der ikke noget hos speciallægen der burde give et mén som følge af vansir. Jeg kan se at [modpartens ansvarsforsikringsselskab] har ansvaret på hunden. I min optik er dette ikke et vansirende ar og dermed ikke et mén på 5% bedømt efter H.1. Dette sår giver ikke en funktionsreduktion og er ikke vansirende ef-

ter min vurdering i et omfang der gør at det udløser 5%. Han synes sikkert dette er urimeligt, men vi må så håbe at [modpartens ansvarsforsikringsselskab] er enig. Der er ikke nogen nedsat ledbevægelighed og kan heller ikke være det med dette overfladiske sår'.

Det fremgår af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende udtalelse af 11/3 2025, at klageren har 'et varigt mén på 5 %. ... Indledningsvis vurderer vi, at der er årsagssammenhæng mellem ulykken den 9. juni 2021 og de aktuelle gener i venstre underarm samt de psykiske gener. Vi vurderer, at der er sandsynliggjort straks- og brosymptomer, samt at ulykken er egnet til at medføre varige gener. Vi har ved vurderingen lagt vægt på, at [klageren] var udsat for en tilstrækkelig og relevant belastning, da han blev angrebet af en stor [hund], som bed sig fast i hans venstre underarm. [Klageren] klager aktuelt over gener i form af et cirka otte centimeter langt og to centimeter bredt ar, hvorfra huden sover. Der er fortykkelse af arvæv, som klør, er ømt og som han finder frygtelig grimt. Rent psykisk bliver han mindet om hundeangrebet hver dag, og han er nu bange for hunde. Det er vores lægefaglige vurdering, at de kosmetiske gener bedst kan sammenlignes med méntabellens punkt H.1. Ved vurderingen har vi lagt vægt på, at [klageren] har et mindre skæmmende ar på venstre underarm med lokale gener i form af kløen, ømhed og sovende fornemmelse i huden. Det er endvidere vores lægefaglige vurdering, at der er grundlag for et tillæg til det samlede mén som følge af psykiske gener i form af angst for hunde. Det bemærkes hertil, at vi finder det medicinsk plausibelt, at [klageren] ikke har henvendt sig ved lægen med dette problem. ... Tre af vores lægekonsulenter med speciale i henholdsvis psykiatri og ortopædkirurgi har deltaget i behandlingen af sagen'.

Det fremgår af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings lægekonsulents vurdering af 8/4 2025, at 'Den 3/3-2025 – Speciallæge i psykiatri: '030325: Skl blev 090621 overfaldet af stor hund, blev bidt i arm, egnet til at medføre angst for hunde, hvilket skl selv anfører. Det er næppe særligt overraskende at skl ikke har henvendt sig til læge med dette problem. det virker troværdigt, forslår + 2 % i psykisk mén for angst for hunde'. Den 3/3-2025 – Speciallæge 1 i ortopædkirurgi: 'Billeder viser mindre skæmmende ar som relateres til H.1 < 5 %. Selv med 2 % fra psykisk mén synes jeg ikke at vi når 5 %, men på kanten'. Den 8/3-2025 – Speciallæge 2 i ortopædkirurgi: 'Enig i vansir på 2-3% tænker vi bør give et tillæg for lokale gener og dermed sammen med psyk mén ende på 5%'. Den 9/3-2025 – Speciallæge 1 i ortopædkirurgi: 'Helt acceptabelt med samlet (incl psyk, vansir og lokale gener) mén 5 %, se venligst vores svar'.

Det fremgår af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings revurdering af 2/5 2025 at 'Vi vurderer fortsat, at [klageren] har et varigt mén på 5 %. ... Vi har den 23. april 2025 modtaget en anmodning fra Aros Forsikring om genvurdering på baggrund af vores udtalelse af den 11. marts 2025 om varigt mén. Det fremgår af anmodningen, at Aros Forsikring er af den opfattelse, at [klageren] ikke har løftet sin bevisbyrde for, at hændelsen den 9. juni 2021 med overvejende sandsynlighed har medført psykiske gener, hvorfor de ikke finder, at disse gener skal indgå i vurderingen af det varige mén. Aros Forsikring lægger vægt på, at der vedrørende de psykiske gener ikke er dokumenteret straks- eller brosymptomer i de lægelige akter på sagen. Vi bemærker hertil, at vi ikke har modtaget nye oplysninger i anmodningen om genvurdering. Vi fastholder vores tidligere vurdering, fordi vi fortsat finder, at der er dokumenteret såvel medicinsk som juridisk årsagssammenhæng mellem ulykken den 9. juni 2021, hvor [klageren] gik på en sti, da han blev angrebet af en stor [hund], som bed sig fast i hans venstre underarm og efterlod et stort, dybt sår, der blev syet med seks sting, og de aktuelle psykiske gener i form af angst for hunde. Vi finder derfor fortsat, at de psykiske gener begrundet et tillæg til det varige mén, således at dette samlet skal fastsættes til skønsmæssigt 5 %. Det er indgået i vores vurdering, at [klageren] blev tilset på skadestuen samme dag som ulyk-

ken. Her blev der fundet et cirka 10 centimeter langt sår, hvor der kunne ses ned til den underliggende muskulatur. Videre er det indgået i vores vurdering, at [klageren] den 15. september 2022, i en mail til Aros Forsikring, klagede over psykiske gener i form af angst for hunde samt flashbacks til ulykken. Af spørgeskemabesvarelsen, modtaget fra [klageren] den 23. januar 2023 fremgår det ligeledes, at [klageren] rent psykisk bliver mindet om hundeangrebet hver dag, og at han nu er bange for hunde. Vi finder således, på baggrund af sagens oplysninger, at der er dokumenteret årsagssammenhæng mellem ulykken og de aktuelle psykiske gener i form af angst for hunde, desuagtet, at [klageren] ikke har konsulteret læge eller psykolog herom. Idet der ved anmodning om genvurdering ikke er indsendt nye medicinske oplysninger, har sagen ikke været forelagt vores interne lægekonsulent, da der udelukkende er tale om en juridisk problemstilling'.

Det fremgår af forsikringsbetingelserne, at forsikringen dækker direkte følger af ulykkestilfælde. For at opnå dækning skal der være årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden. Ved vurderingen bliver der blandt andet lagt vægt på, om hændelsen er egnet til at forårsage personskade. Det vil sige, om hændelsen i sig selv er nok til at forårsage/forklare skaden. Det fremgår af forsikringsbetingelsernes punkt 4.2, at forsikringen dækker 'kun psykiske skader, hvis disse er en følge af en egentlig fysisk skade på den forsikrede person, eller hvis der har været fare for egentlig fysisk skade på den forsikrede person'. Det fremgår af forsikringsbetingelsernes punkt 5.3, at 'Tilskadekomne skal være under stadig behandling af læge og følge dennes forskrifter. Aros Forsikring er berettiget til at indhente oplysninger hos enhver læge, der behandler eller har behandlet tilskadekomne og til at lade tilskadekomne undersøge af en af Aros Forsikring og skadelidte i fællesskab valgt læge'.

Nævnets flertal udtaler:

Nævnets flertal bemærker, at det er klageren, der har bevisbyrden for, at der er årsagssammenhæng mellem ulykken og klagerens gener.

Efter en gennemgang af sagen finder flertallet, at der ikke er grundlag for at kritisere, at selskabet har fastsat méngraden til mindre end 5 % under henvisning til, at klageren ikke har godtgjort, at han har pådraget sig varige psykiske gener som følge af det anmeldte ulykkestilfælde. Flertallet kan derfor ikke kritisere selskabets afgørelse. Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vurdering af méngraden til 5 % kan ikke føre til andet resultat.

Flertallet har blandt andet lagt vægt på, at der ikke er fremlagt tidsnære lægelige oplysninger om psykiske gener som følge af hundebid, ud over at klageren var nervøs ved den pågældende hund, der bed ham. De første oplysninger om, at klageren har generel angst for hunde og har flash backs til ulykken, fremgår af mail af 27/6 2022, som er ca. 1 år efter hændelsen.

Flertallet har også lagt vægt på, at Arbejdsmarkedet Erhvervssikring har fastsat méngraden for selve arret efter hundebid til mindre end 5 %.

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Nævnets mindretal udtaler:

Nævnets mindretal bemærker videre, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring er den instans, som anvendes til at foretage lægefaglige vurderinger af f.eks. medicinsk årsagssammenhæng. Mindretallet vil derfor kun have grundlag for at tilsidesætte Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vurdering, hvis der foreligger et fornødent sikkert grundlag.

Efter en gennemgang af sagen finder mindretallet, at der ikke foreligger et fornødent sikkert grundlag for at tilsidesætte den vurdering, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har foretaget. Mindretallet finder, at klageren har et varigt mén på 5 % som følge af ulykken den 9/6 2021. Selskabet skal derfor yde dækning i overensstemmelse hermed.

Mindretallet har blandt andet lagt vægt på, at det ikke er bevist af selskabet, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vurdering er foretaget på et sådant faktisk forkert eller ufuldstændigt grundlag, at disse forhold vil kunne begrunde, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings udtalelser ikke kan lægges til grund.

Mindretallet har også lagt vægt på, at det fremgår af mail fra klageren til modpartens ansvarsforsikringsselskab, som selskabet modtog sammen med skadeanmeldelsen af udateret dato, at 'Jeg kigger på bidet og bliver temmelig forskrækket. ... Vi er tilbage fra skadestuen kl. 12 temmelig rystet ... Jeg har heller ikke lyst at møde denne hund igen i mit kvarter'.

Mindretallet har videre lagt vægt på, at det fremgår af journal fra klagerens læge af 22/9 2021, at 'arret er fortykket og generende. Det er 8 cm langt. Op til 2 cm tykt hvor det er bredest', og at det fremgår af mail fra klageren til selskabet af 19/7 2022, at plastikkirurgien 'vil ikke være i stand til at forbedre arret. Så jeg må lære at leve med det, og blive mindet om Hundeangrebet/biddet hver gang jeg ser det'.

Mindretallet har også lagt vægt på, at det fremgår af mail fra klageren til selskabet af 27/6 2022, at klageren er 'ikke længere den samme overfor hunde. Jeg bliver forskrækket hvis en hund gør, fx bag en hæk, og jeg vælger at gå den anden vej hvis jeg ser en [bestemt racehund]. Om det er en mini-PTSD og om det lige pludselig bliver være, ja det jo ikke til at vide, men en ting er sikkert; det er vanvittigt ubehageligt at rende rundt og være på vagt hele tiden', og at det fremgår af mail fra klageren til selskabet af 15/9 2022, at klageren 'er bange for hunde nu, og derfor ikke rart at blive mindet om episoden mange gange hver eneste dag'.

Mindretallet har i den forbindelse lagt vægt på, at det fremgår af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings speciallæge i psykiatri vurdering af 8/4 2025, at klageren blev 'overfaldet af stor hund, blev bidt i arm, egnet til at medføre angst for hunde, hvilket skl selv anfører. Det er næppe særligt overraskende at skl ikke har henvendt sig til læge med dette problem. det virker troværdigt, forslår + 2 % i psykisk men for angst for hunde'.

Det, som selskabet i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Som følge heraf
b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold."

Det fremgår af vilkårene for retshjælpforsikring:

"3.2 Rimelig grund

Det er en betingelse for dækning, at der er rimelig grund til at indbringe tvisten for domstolene eller voldgift. Hvis der efter selskabets opfattelse ikke er rimelig grund, skal selskabet begrunde det.

...

7. Hvilke omkostninger er ikke dækket

Følgende omkostninger er ikke omfattet af retshjælpsdækningen:

- a) Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. hvis sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi omkostningerne ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand"

Nævnet udtaler:

Klageren har anmodet om retshjælpsdækning til at anlægge en retssag mod sit ulykkesforsikringsselskab. I sag 103720 fandt nævnets flertal, at der ikke var grundlag for at kritisere, at ulykkesforsikringsselskabet fastsatte méngraden til mindre end 5 % under henvisning til, at klageren ikke havde godtgjort, at han havde pådraget sig varige psykiske gener som følge af det anmeldte ulykkestilfælde. Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vurdering af méngraden til 5 % kunne ikke føre til andet resultat. Mindretallet fandt, at der ikke forelå et fornødent sikkert grundlag for at tilsidesætte den vurdering, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring havde foretaget. Mindretallet fandt, at klageren havde et varigt mén på 5 % som følge af ulykken den 9/6 2021. Selskabet har afvist at yde forhåndstilsagn om retshjælpsdækning under henvisning til, at der ikke er rimelig grund til at føre sagen.

Klageren har anført, at der er rimelig grund til at indbringe sagen for domstolene. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har vurderet, at det samlede varige mén udgør 5 %, herunder et tillæg for psykiske gener i form af angst for hunde. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har vurderet, at der er medicinsk og juridisk årsagssammenhæng mellem ulykken og de beskrevne gener. Selskabet anmodede Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om at revurdere sagen, hvor Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fastholdt vurderingen. Det forhold, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har fundet årsagssammenhæng sandsynlig, underbygger, at der foreligger en reel faglig og juridisk uenighed i sagen. Denne uenighed er tilstrækkelig til at opfylde betingelsen om rimelig grund til at få spørgsmålet prøvet ved domstolene. Klageren har anført, at selskabet har lagt afgørende vægt på, at der ikke foreligger tidsnær lægelig dokumentation for psykiske gener. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har anført, at det er medicinsk plausibelt, at en person ikke

nødvendigtvis søger læge for denne type psykiske reaktioner. Det kan derfor ikke i sig selv udelukke, at generne er opstået som følge af hændelsen. Klagerens psykiske symptomer er udviklet gradvist efter hændelsen, og det er almindeligt, at psykiske reaktioner på traumatiske hændelser først erkendes eller forværres over tid. Klageren har anført, at sagen vedrører en tvist af begrænset økonomisk størrelse, som vil kunne behandles efter reglerne om småsager.

Selskabet har anført, at der ikke er dokumenteret et psykisk mén, idet der ikke er fremlagt tidsnære oplysninger om psykiske gener som følge af hundebidde. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har ikke afgjort sagen korrekt efter de bevisbyrderegler, der gælder for private ulykkessager. Klageren har ikke løftet bevisbyrden i kraft af formuleringen "det virker medicinsk plausibelt". Der er således ingen lægelige eller juridiske argumenter for at statuere årsagssammenhæng. Selskabet har anført, at klageren ikke fik medhold i ulykkessagen ved Ankenævnet for Forsikring, og at klageren ikke har fremlagt nye væsentlige oplysninger, herunder lægelig dokumentation for sine psykiske gener siden afgørelsen. Der er ikke lægelig dokumentation for de psykiske gener. I en retssag er det sagsøger, der skal løfte bevisbyrden for årsagssammenhængen, hvorfor klageren skal dokumentere, at de psykiske gener med overvejende grad af sandsynlighed skyldes hændelsen, og at der foreligger straks- og brosymptomer. Selskabet har anført, at denne bevisbyrde ikke kan løftes uden lægelig dokumentation for psykiske gener.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at der ikke er rimelig grund til at føre retssag mod ulykkesforsikringen, jf. punkt 3.2 i vilkårene for retshjælpsforsikring. Nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet at give forhåndstilsagn om retshjælpsdækning.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på udfaldet af ankenævnssagen, og på at der ikke er fremkommet nye oplysninger, som giver anledning til at statuere, at der er rimelig grund til at føre sagen ved domstolene.

Ankenævnet for Forsikring

13.

105224

Nævnet bemærker, at selskabet har anført, at hvis klageren "stævner og indhenter en udtalelse fra Retslægerådet, der – mod forventning – statuerer årsagssammenhæng, så vil selskabet selvfølgelig revurdere sit afslag på retshjælpsdækning til retssagen".

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Jørgen Steen Sørensen

formand